

дочуха и имъ се отговориха. Тѣ са присѣдиниха при тѣхъ и сѣднаха да си отпочинатъ. Слѣдъ отпочивката, потѣглиха прѣзъ нощъ, не изъ пѣтятъ, а прѣзъ полето и като върваха цѣла нощъ, осъмнаха на *Красаво поле*. Между *Косената могила* и Гергювскитѣ лозя се затаиха и стояха до надвечеръ. Щомъ мръкна, тѣ тръгнаха прѣзъ корията на Шекеръ-заадето. Като минаваха покрай една коруджийска колиба, дѣто свѣтяше огънъ, едно куче зала. Коруджийтъ оплашенъ, загаси огънѣтъ и смѣлча кучето, а тѣ прѣдпазливо заминаха и стигнаха *Раманушенскитѣ лозя*, дѣто се отбиха на кладенецѣтъ да пиятъ вода. Отъ тамъ на раздалечъ единъ отъ други, отправиха се прѣзъ лозята за *Молловата кория*. Въ лозята съглѣдаха заптиета, които като видеха момчетата налѣгаха безъ да имъ сторятъ нѣщо. (Заптиетата излѣзли за да слахасватъ за излѣзлитѣ най-напрѣдъ въ балканѣтъ. Съобщено тогива отъ надаритѣ.) Като върваха цѣлата нощъ, тѣ осъмнаха надъ поменатата кория до Синитѣ-камани при едно дере, дѣто тече рѣкичката отъ Кушъ-бунаръ. Стефанъ Сертъ-Костовъ, който ги прѣдвождаше, каза имъ да се спотаяватъ изъ гжсталакътъ, а той и Г. Дражовъ да отидатъ да намѣрятъ въиводата съ четата, за да се присѣдинятъ. Тѣ се запътиха изъ канаритѣ, за къмъ Кушъ-бунаръ. Въиводата, въ това врѣме, бѣше проводилъ М. Димитровъ, Кондя Кавръка и М. Гаджаловъ на кашлата на артакларски Ахмедъ-ага да месятъ и опекатъ хлѣбъ. (Забѣлжете, че този Ахмедъ-ага като Турчинъ, проводи на кашлата си два човаля брашно за четата и казалъ на овчеритѣ да имъ позволяватъ да си отбиратъ агнета, които тѣ аресатъ, и безъ да яви на правителството.) Овчеритѣ като знаяха, че момчетата всѣка сутрина идваха да си пекатъ хлѣбъ, угаряха угнището и имъ оставяха млѣкото